

Sindri place

Leifsson —place

splace

Exi (t) s—place

locate

—locate

slocate

s—locate

position

Sindri Leifsson vistades i
Norrköping juli-september 2015
som gäst i ateljéprogrammet
Norrköping AIR som finansieras
med stöd av Kulturkontakt Nord
och Region Östergötland.

Verksamheten drivs i samarbete
med Verkstad: Rum för konst,
Kultur, Samhälle och Medie-
gestaltning vid Linköpings
universitet samt Vision Forum.

Replace
Re—place
Displace
Dis—place
Relocate
Re—locate
Dislocate
Dis—locate
Reposition

Re—position

Disrupt

Dis—rupt

Transpose

Trans—pose

Transfigure

Trans—figure

Transmute

Trans—mute

1. Yellow Frame Signal:
Outside of Kvarngatan 38
(Seen from Bergsbron)
2. Neon Yellow Monotone:
Next to Visualiseringscenter C
3. Stone Stripes:
Next to Visualiseringscenter C
(Down on the island on the right)
4. Untitled:
Kraftstationen
(Small house with big windows)
5. Entropy Stick:
Järnbrogatan
(On the edge of the water, there
are some benches on a gravel area)
- X. Boat:
Södra Promenaden 114
(Outside the map)

En särskild känsla för plats

Staden är en gemensam yta som boende och besökare har rätt till. Rätten handlar såklart om att använda vägar, parker och torg, men sträcker sig också till att både tolka och påverka platsen. En stad har en identitet och även om kommersiella krafter tar för sig allt mer på orter runt om i världen, så är det människor och nätverk av sociala relationer som gör en plats till det den är. Geografen Doreen Massey skriver om platser och deras ”Sense of Place” och identitet som föränderliga och i konstant omförhandling samt hur platser kan ha lokalspecifika karaktärsdrag när de ideligen präglas av globala influenser.

Sindri Leifsson har bearbetat Norrköping som plats genom att dels producera konst och dels genom att röra sig genom staden. Det är som om att han vill använda sin tid här till att vänja ögonen så att han kan se den med blicken hos en norrköpingsbo. Han har sökt efter föremål och rum i industrilandskapet och låtit dem bli hans material och galleri. Verkstad: Rum för konst, som i vanliga fall är ett utställningsrum, har samtidigt fungerat som en ateljé och insamlingsplats. Där har Leifsson skapat en installation bestående av upphittade föremål som monterats som konstobjekt, ibland till och med placerade i strålkastarljus. Kollegor och enstaka besökare har haft möjlighet att uppleva objekten där ifall de haft vägarna förbi. För mig som kunnat följa Leifssons arbete ser det ut som att presentationen och iscensättandet av ateljén varit hans process och bearbetning av objekten. Han har ibland omarbetat dem fysiskt och i viss mån gett dem en ny form och betydelse. I sin presentation låter han dem nu, i reviderad form, återgå till stadens rum igen – en stad som nu inte bara är bekant för honom utan som dessutom är en plats som han är medskapare av. Objekten som en gång haft ett sammanhang, sedan en förskjuten betydelse ute i staden har hos Leifsson bearbetats till konstföremål som utan gallerirummets skydd kommer utsättas för fortsatta processer som kommer att ge ytterligare förvandlingar och nya sammanhang.

Även om platser och objekt spelar stor roll i Leifssons arbete så är processen hans utgångspunkt. I tidigare projekt har han till exempel samlat in objekt som människor velat skänka bort och då har mötet med dem i deras hem spelat lika stor roll för verket som det föremål de gett honom. I det fallet var Reykjavik platsen där arbetet utspelade sig och de bortskänkta möblerna och inventarierna hamnade på ett konstmuseum där Leifsson försatte dem i en fortsatt process. De staplades på varandra och arrangerades i gallerirummet under ett långdraget performance. Det är som om att han vill testa vad ett föremål blir när det flyttats från det sammanhang där det uppfyller det syfte det skapats för. På ett liknande sätt har han i flera projekt tittat på sågen som ett objekt med ett inneboende ändamål. Han har skapat skulpturer som har verktygets form med tänder och handtag som kan vara anpassade för en viss sågteknik eller ett särskilt träslag. Här spelar konstrummet en särskild roll för att en betraktare ska kunna särskilja dem från det sammanhang som designen insinuerar. Enstaka fingeravtryck vittnar om att det är objekt som bara handhavts av konstnären under tillblivelsen och inget begagnat bruksföremål.

Använd gärna kartan för att hitta Leifsson verk runtom i staden. Med tiden kommer det att bli svårare att urskilja objekten från omgivningen så ta dig friheten att tolka allt du ser som en del av verket. Utställningen pågår fram tills tiden tar slut.

-

Susanne Ewerlöf
Curator Verkstad: Rum för konst
& projektledare Norrköping AIR

A certain sense of place

The city is a common area that residents and visitors are entitled to explore. This interaction includes the use of roads, parks and squares, and extends to both interpret and influence the place. The city thus has an identity and, although commercial forces are claiming more and more visual and physical space around the world, it is people and the network of social relationships that give an urban space its true substance. Geographer Doreen Massey writes about sites, sense of place, identity-changing and the constant process of renegotiation by asking how places keep their local-specific character traits when they are continually marked by global influences.

Sindri Leifsson has processed Norrköping by producing art as he moves through the city. It is as if he wants to use his time here to accustom his eyes, so he can see the city holistically and habitually. He searches for objects and spaces in the industrial landscape, and lets them become his material and art gallery. Verkstad: Rum för konst, which is usually an exhibition space, is now functioning as a studio and gathering place. Here Leifsson has created an installation consisting of found items assembled into art objects, and gives them various treatments to highlight certain aspects of the work. Colleagues and occasional visitors have had the opportunity to experience the objects when they pass by the space. In following Leifsson's work, it appears that the presentation and staging of the studio was his process of managing the items. He has sometimes reworked them physically and to some extent given them a new form and meaning. In his presentation he lets them now, in revised form, return to the spaces of the city yet again – a city that is now not only familiar to him, but also a place of which he is co-creator. The objects that once had a context, then a displaced position in the city, were transformed into objects of art by Leifsson and now – without the protective walls of the gallery space - will be subjected to further processes that allows for additional layers of transformation, interpretation and new context.

Although places and objects play a central role in Leifsson's work, the process is his starting point. In previous projects he collected items that people wanted to give away, and met with each giver in their homes which became an important element of the work in addition to the objects themselves. In this case, Reykjavik was the location for the piece in which furniture and fixtures collected ended up in an art museum where Leifsson plunged them into a continuing process. They were stacked on top of each other and held in the gallery space during a lengthy performance. It is as if he wants to test what an object becomes when it moves from the context in which it fulfills the purpose it was created for. In a similar way, he has explored saws as objects with intrinsic purposes in several of his other projects. He created sculptures that have the shape of the tool, with a handle and teeth, and adapted for a certain sawing technique or a particular type of wood. Here the art room plays an important role in distinguishing the objects from the context that the design is insinuating. Scarce fingerprints testify that they are items that have only been managed by the artist during the inception and are not used appliances.

Please use the map to find Leifsson's works within the city. In time it will become harder to tell the work from its surroundings so feel free to interpret anything you see as part of the work. The exhibition goes on until the end of time.

-

Susanne Ewerlöf
Curator Verkstad: Rum för konst
& Project manager Norrköping AIR

13 public
art
failures.

Number 9
is my
favorite.

8 ways to hurt
yourself with
an axe you
just bought.

Number 5 is
gonna blow
your mind.

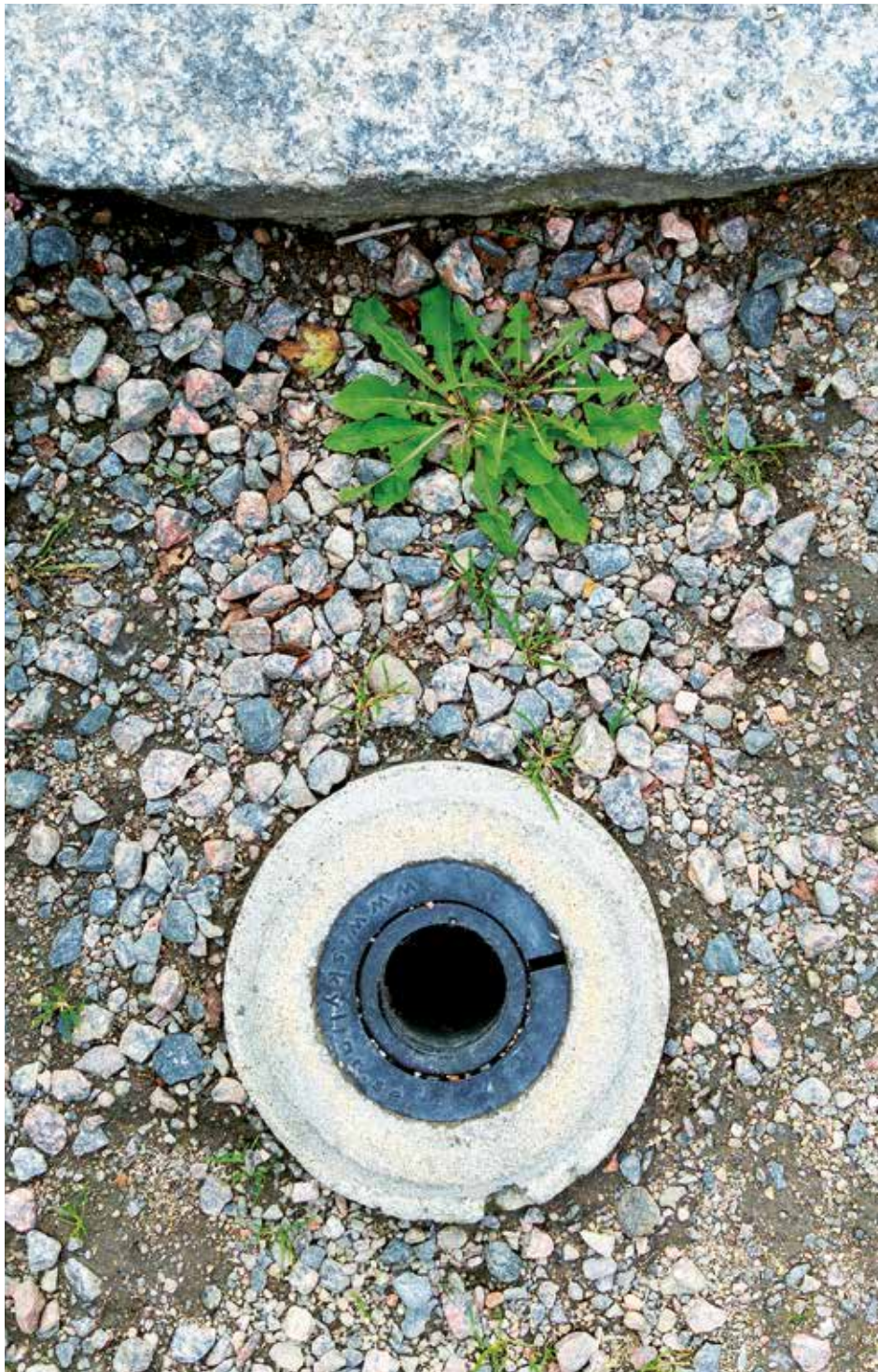

- Anything wood.
- Anything would what?
- No, anything wood.
- Oh, ok. Like a tree?
- Yeah. Or a processed tree i guess.
- How about steel?
- Yes, that too.
- Steel brush?
- Sure.
- Dishwashing brush?
- Yes.
- A broom?
- No, not that.

Med stöd av:

Sindri Leifsson vistades i Norrköping juli-september 2015 som gäst i ateljéprogrammet Norrköping AIR som finansieras med stöd av Kulturkontakt Nord och Region Östergötland.

Verksamheten drivs i samarbete med Verkstad: Rum för konst, Kultur, Samhälle och Mediegestaltning vid Linköpings universitet samt Vision Forum.